

Joan Pau: «Faig una revisió pianística d'un cançoner fantàstic que va marcar una època»

Parlem amb el teclista santcugatenc d'Els Pets sobre el seu nou àlbum en solitari 'Cançons de fi de segle' | Aquest divendres 5 de novembre presentarà el treball a L'Atlàntida de Vic

Joan Pau | Arxiu de l'artista

El pianista santcugatenc **Joan Pau Chaves (Els Pets)**, acaba de presentar el seu segon llarga durada en solitari, *Cançons de fi de segle* (RGB, 2021), on reinterpreta algunes de les cançons més escoltades de les últimes dècades del segle passat, com ara: "Boig per tu" (**Sau**), "Bon dia" (**Els Pets**), o "L'Empordà" (**Sopa de Cabra**), entre altres. L'àlbum s'estrenarà en directe aquest divendres a L'Atlàntida de Vic.

Parlem amb el músic per saber més sobre el procés de creació de l'àlbum, la presa de decisió darrere de la seva *tracklist*, com serà el directe, i sobre la seva dilatada trajectòria com a pianista, que es remunta a quan tenia 18 anys. Des dels seus inicis, **Joan Pau** ha enregistrat més de 40 discs i produït més de 10 d'aquests, i ha actuat arreu dels Països Catalans, Espanya, Europa i Amèrica Llatina.

El 2011 vas publicar un primer llarga durada en solitari, 'Melic del món' (Música Global, 2011), i aquest n'és el segon, dedicat al piano. Quin és el propòsit de fer aquest recopilatori?

El propòsit ha estat tornar al piano de manera íntima i estreta, com feia en aquells darrers anys d'estudiant quan m'hi passava hores. En aquesta darrera dècada, després de presentar *Melic del món*, m'he dedicat, en primer lloc a ser pare! També a la interpretació, la producció, la direcció musical, he fet televisió i he seguit dedicant-me a la docència. La pandèmia global i el confinament ha fet que tots ens replantegem la vida i les emocions i, d'alguna manera, en aquest replantejament es produeix una mirada als temps passats per ajustar les peces del present. Una mena de *Back to the future!*

En aquest disc, deixes a un costat les teves composicions pròpies i t'aventures amb les versions. A què es deu? Tens present seguir component?

Fa uns anys ja vaig treballar en una producció de versions força divertida on vaig fer els arranjaments i producció, a **Els Cecs d'Esterri**, aquell grup folk/indie que apareixia a la sèrie de TV3 *Gran Nord*. Vam fer dos llarga durada en què gairebé tot eren versions de grans hits dels 80. Amb tot, no deixo d'escriure ni de desar esbossos al calaix de sastre per quan arribi l'oportunitat. En aquest cas, però, *Cançons de fi de segle* va sorgir de la idea de fer una revisió pianística d'un cançoner fantàstic que va marcar una època en molts aspectes i que jo vaig viure com a preadolescent. Soc un enamorat de **Frederic Mompou** i un admirador del gran **Manel Camp**. Tots dos, com tants altres mestres, van fer revisions pianístiques del cançoner català. El primer, les meravelloses *Cançons i danses* populars en clau impressionista. El segon, unes versions exquisides de la Nova Cançó en clau jazzística. Ells m'han inspirat a portar a terme aquesta revisió d'un cançoner que ja té uns 30 anys, replet d'artistes amb qui la vida també m'ha dut a treballar o coincidir, i que he volgut extreure del terreny elèctric i rocker.

L'11 de juny vas publicar un primer volum d'aquest treball. Com decideixes seguir i com has fet la tria de les cançons?

Quan estires un fil, reculls i reculls. Va ser un *divertimento* gratar una mica i trobar petites joies, no només per la seva particularitat musical, sinó també pel que van representar en aquell moment, en l'àmbit general i també personal. Quatre de les sis cançons del primer volum són les "abanderades" de tot el moviment musical pop-rock d'aquells anys, les altres dues -així com les sis restants que han arribat després- són cançons que per mi tenen un gran valor artístic i musical. Fent la tria, he reescollit artistes i discs que feia molts anys que tenia oblidats, he analitzat moltes cançons per esbrinar quines d'elles despertaven el meu interès o curiositat per posar-los un vestit nou. En tenir-les triades he jugat amb diferents plantejaments de caràcter, harmonia i expressió per realçar-ne en tot moment la melodia.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=m6SAHXjebGs>

Com dius, la majoria de cançons d'aquest disc són encara himnes, però d'altres potser s'han quedat més a aquell 'fi de segle', com "Clava't" de Duble Buble o "Ull per ull" d'Adrià Puntí. És un intent de recuperar-les, des de la nostàlgia del que han sigut?

No tant per la nostàlgia. "Clava't" crec que té un atractiu musical i textual, i forma part d'una generació de grups que van encetar la llauna. Tal com em deia **Joan Reig**, "Clava't" parlava de sexe explícit d'una manera bonica, sense la conyeta habitual, i ho embolcava amb un mig temps pop de tornada irresistible. Per altra banda, què dir d'"Ull per ull" de l'**Adrià Puntí** o "La sequia" de l'**Albert Pla**? Em semblen cançons gegants que, en recuperar-les, t'adones del valor que tenen.

"L'Empordà" o "Boig per tu" són cançons que encara es canten a ple pulmó a qualsevol esdeveniment dels Països Catalans, però en canvi les has volgudes reinterpretar des de la teva proposta més minimalista i personal. Com ho plantejes?

Donant-los la volta sense perdre l'essència. El repte que em marcava era poder interpretar instrumentalment unes cançons "himne" del pop en català i que, en aquest registre, pogués jugar amb recursos musicals que s'acosten a l'impressionisme o al minimalisme musical amb l'objectiu de presentar-les amb una càrrega emotiva des del punt de vista artístic.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=hU4jrY8GSSo>

Has versionat els clàssics "Bon dia" i "S'ha acabat" d'Els Pets, d'abans que comencessis a formar part del grup, l'any 2001. Pretén ser un homenatge al projecte de què fa tants anys que n'ets part?

Me n'he volgut extreure. Així i tot, potser sí que podria arribar a ser "poètic" el fet d'obrir el disc amb "S'ha acabat" i tancar-lo amb "Bon dia". Sense voler, al disc hi ha dues cançons de **Sopa de Cabra** i d'**Els Pets**. Això es deu al fet que són grans cançons i que, com ja he dit, ens van marcar una època. Aquests són els dos grups amb els quals més connectava quan jo tenia uns 12 o 13 anys.

El divendres 5 de novembre presentaràs el treball a la sala petita de L'Atlàntida de Vic. Què n'esperes, del concert? Hi trobarem alguna col·laboració d'algun artista que has versionat en el disc?

Aquest concert ens ha de servir per presentar l'espectacle, que pretén ser un viatge sensorial, sonor i visual. Per tal de potenciar-ho no he volgut comptar amb cap col·laboració física a l'escena. A través d'un piano amb una sonoritat cuidada, les textures musicals seran acompanyades per jocs de colors, ombres, projeccions? Serà l'assaig general com aquell qui diu. I a partir d'aquí, mirarem de portar-lo arreu on puguem. Ara mateix ja tenim uns 5 espais per concretar data de cara a la primavera. Estic molt engrescat!